

DEREK PRINCE
MINISTRIES INTERNATIONAL

Διδακτική Επιστολή

Η Ηγεσία του Πατέρα

Fatherhood
Από τον Derek Prince

Στο αξίωμα της πατρότητας, ο Θεός έχει συνενώσει τα μεγαλύτερα προνόμια της ηγεσίας με τις μεγαλύτερες ευθύνες της. Αυτό το θέμα διατρέχει την Αγία Γραφή από την αρχή έως το τέλος. Στις ημέρες της φοβερής ανομίας, λίγο πριν από τον κατακλυσμό, υπήρχε ένας άνθρωπος που βρήκε χάρη στα μάτια του Θεού — ο Νώε.

Ο Κύριος είπε στο Νώε: «Μπες στην κιβωτό εσύ και όλη σου η οικογένεια, γιατί μέσα από τούτη τη γενιά μόνον εσένα βρήκα δίκαιο» (Γένεσις 7:1). Η δικαιοσύνη του Νώε ήταν εκείνη που εξασφάλισε κάλυψη για ολόκληρη την οικογένειά του. Επειδή ο Νώε πήρε τη θέση που του αναλογούσε ενώπιον του Θεού ως κεφαλή της οικογένειάς του, είχε το προνόμιο να οδηγήσει ολόκληρη την οικογένειά του μαζί του μέσα στην κιβωτό.

Αναλαμβάνοντας την Ηγεσία στο Σπίτι

Αργότερα, μετά τον κατακλυσμό, ο Θεός άρχισε να αναζητά έναν άνθρωπο που θα γινόταν η κεφαλή ενός ξεχωριστού έθνους, προορισμένου να φέρει μοναδικές ευλογίες σε όλη την ανθρωπότητα. Τελικά, ο Θεός βρήκε τον άνθρωπο που αναζητούσε στο πρόσωπο του Η Γένεσις 18:19 αποκαλύπτει το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του χαρακτήρα του Αβραάμ που έκανε τον Θεό να τον επιλέξει ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους της εποχής του:

> «Αυτόν διάλεξα για να διατάξει τους γιους του και τους απογόνους του ν' ακολουθούν το δρόμο του Κυρίου, να κάνουν το σωστό και το δίκαιο, ώστε ο Κύριος να πραγματοποιήσει όσα έχει υποσχεθεί στον Αβραάμ».

Ο Θεός επέλεξε τον Αβραάμ για έναν πρωταρχικό λόγο: γνώριζε ότι μπορούσε να βασιστεί πάνω του για να εκπαιδεύει και να διαπαιδαγωγεί τα παιδιά του και ολόκληρο τον οίκο του στην οδό του Κυρίου. Πόσο μεγάλη σημασία πρέπει να αποδίδει ο Θεός σε αυτή την πτυχή του χαρακτήρα ενός άνδρα!

Ο Θεός ανέμενε από τον Αβραάμ να «διατάζει» τα παιδιά του και ολόκληρο το σπιτικό του. Η λέξη «διατάζω»

© 2007 - Διακονίες του Derek Prince

ακούγεται αντιδημοκρατική σε ορισμένα δυτικά αυτιά. Ωστόσο, είναι η λέξη-κλειδί σε αυτό το εδάφιο. Υπάρχουν στιγμές κατά τις οποίες ένας άνδρας έχει τόσο το δικαίωμα όσο και την υποχρέωση να δίνει εντολές. Όταν στέκεται στο σπίτι του ως εκπρόσωπος και κυβερνήτης του Θεού, δεν πρέπει να είναι αδύναμος ούτε να υποχωρεί συμβιβαστικά. Πρέπει να λέει με σταθερότητα στη σύζυγο και στα παιδιά του: «Απαιτώ να κάνετε αυτό και εκείνο».

Μερικοί άνδρες μπορεί να ρωτήσουν: «Τι θα πουν η σύζυγός μου και τα παιδιά μου; Δεν έχουν συνηθίσει να με ακούν να μιλάω με αυτόν τον τρόπο!»

Μπορώ να σας πω πώς θα αντιδράσουν; Ίσως χρειαστούν αρκετά λεπτά για να συνέλθουν από το σοκ, αλλά τελικά θα πουν: «Επιτέλους — έχουμε έναν άνδρα στο σπίτι!» Τόσο η σύζυγος όσο και τα παιδιά γνωρίζουν βαθιά μέσα τους ποιος πρέπει να ηγείται και θα ανταποκριθούν σε έναν πατέρα που παίρνει τη θέση που δικαιωματικά του ανήκει. Πολλές γυναίκες ανέλαβαν την ηγεσία στο σπίτι εξ ανάγκης, επειδή ο σύζυγός τους δεν το έκανε· και θα χαίρονταν να την παραχωρήσουν, αν ο άνδρας αναλάμβανε την ευθύνη.

Η Αποτυχία του Λωτ

Είδαμε ότι εκείνο που έκανε τον Αβραάμ ευάρεστο στον Θεό ήταν ο χαρακτήρας και η συμπεριφορά του μέσα στο σπίτι του. Ωστόσο, ο ανιψιός του Αβραάμ, ο Λωτ, αποτελεί μια θλιβερή αντίθεση. Ο Λωτ ξεκίνησε μαζί με τον Αβραάμ. Είχε δει τις ευλογίες του Θεού και είχε ακούσει τις υποσχέσεις Του. Παρ' όλα αυτά, πήρε μια πονηρή και ανόητη απόφαση. Επέλεξε να οδηγήσει την οικογένειά του στην έκλυτη πόλη των Σοδόμων (Γένεσις 13:10–13).Το δίδαγμα από τη ζωή του Λωτ με συγκλονίζει βαθιά κάθε φορά που το συλλογίζομαι. Οδήγησε την οικογένειά του στα Σόδομα, αλλά δεν την οδήγησε ποτέ ξανά έξω από εκεί! Όταν η κρίση του Θεού έπεσε πάνω στην πόλη, ο Λωτ έχασε ολόκληρη την οικογένειά του, εκτός από τις δύο κόρες του (Γένεσις 19:15–26).

Πατέρες, επιτρέψτε μου να σας μιλήσω ξεκάθαρα: Αν γνωρίζετε την οδό του Κυρίου, μην ακολουθήσετε την ίδια ανόητη πορεία με τον Λωτ. Μπορεί να οδηγήσετε την οικογένειά σας στα Σόδομα — στον κόσμο με τις αμαρτωλές απολαύσεις και τους πειρασμούς του. Μπορεί να κάνετε τον κόσμο το επίκεντρο της ζωής στο σπίτι σας. Έπειτα, μπορεί να έρθει η ημέρα που θα κουραστείτε από τον κόσμο και θα επιστρέψετε στην οδό του Θεού. Αλλά θυμηθείτε αυτό: Η οικογένειά σας μπορεί να μην είναι πλέον πρόθυμη να σας ακολουθήσει. Εσείς που την οδηγήσατε στα Σόδομα, μπορεί να μην καταφέρετε ποτέ να την οδηγήσετε ξανά έξω από εκεί!

Η Επιλογή του Ιησού του Ναυή

Ας εξετάσουμε έναν ακόμη ηγέτη του λαού του Θεού — τον Ιησού του Ναυή. Στο τέλος της ζωής του, αφού είχε οδηγήσει τον Ισραήλ στη Γη της Επαγγελίας, ο Ιησούς του Ναυή τούς καλεί να πάρουν μια απόφαση:

> «15Αν όμως δεν σας αρέσει να λατρεύετε τον Κύριο, τότε διαλέξτε σήμερα τους θεούς που θέλετε να λατρεύετε: Αυτούς που λάτρευαν οι πρόγονοί σας, όταν ήταν πέρα από τον Ευφράτη, ή τους θεούς των Αμορραίων, που τώρα κατοικείτε στη χώρα τους. Εγώ όμως και η οικογένειά μου θα λατρεύουμε τον Κύριο». (Ιησούς του Ναυή 24:15)

Για χρόνια, θαύμαζα αυτά τα λόγια του Ιησού του Ναυή. Προφανώς, μπορούσε να πάρει τη δική του προσωπική απόφαση να υπηρετεί τον Κύριο. Αλλά πώς μπορούσε να είναι τόσο βέβαιος ότι η οικογένειά του θα υπηρετούσε τον Κύριο; Μια μέρα, όμως, κατάλαβα σε τι βασιζόταν αυτή η βεβαιότητά του. Είχε αναλάβει τη θέση που του είχε δώσει ο Θεός μέσα στο σπίτι του, ως ιερέας, προφήτης και βασιλιάς. Γι' αυτό γνώριζε ότι μπορούσε να βασιστεί στην πιστότητα του Θεού, ο οποίος θα τον τιμούσε σε αυτή τη θέση: απαντώντας στις ιερατικές μεσιτείες του για την οικογένειά του, επιβεβαιώνοντας την προφητική διακήρυξη που έκανε για λογαριασμό της και στηρίζοντας τη βασιλική εξουσία που ασκούσε πάνω της. Η βεβαιότητα του Ιησού του Ναυή δεν βασιζόταν σε αυτό που ήταν ο ίδιος, αλλά στην πιστότητα του Θεού προς το αξίωμα της πατρότητας που κατείχε.

Η Πίστη ενός Πατέρα

Ας προχωρήσουμε σε ένα από τα πιο συχνά παρατιθέμενα αποσπάσματα της Καινής Διαθήκης — τις Πράξεις των Αποστόλων 16:30–31. Ο δεσμοφύλακας των Φιλίππων, βαθιά συνειδητοποιημένος για την ανάγκη του, ρωτά τον Παύλο και τον Σίλα: «30Κύριοι, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;» 31Αυτοί του είπαν: «Πίστεψε στον Κύριο Ιησού Χριστό, και θα σωθείς κι εσύ και το σπίτι σου».

Μια μέρα, καθώς παρέθετα αυτή την υπόσχεση σε μια κυρία που ανησυχούσε για τη σωτηρία της οικογένειάς της, το Άγιο Πνεύμα μίλησε απαλά αλλά σταθερά στο πνεύμα μου: «Εφαρμόζεις αυτή την υπόσχεση λανθασμένα. Δεν δόθηκε σε γυναίκα, αλλά σε άνδρα. Ως σύζυγος και πατέρας, ο δεσμοφύλακας των Φιλίππων είχε

το δικαίωμα που του είχε δώσει ο Θεός να διεκδικήσει τη σωτηρία ολόκληρης της οικογένειάς του».Ο Θεός έχει δώσει σε κάθε πατέρα, λόγω της θέσης του, τόσο το δικαίωμα όσο και την ευθύνη να ασκεί πίστη για τη σωτηρία της οικογένειάς του.

Μήπως αυτό σημαίνει ότι τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας μπορούν να σωθούν αποκλειστικά και μόνο με βάση την πίστη του πατέρα, χωρίς να ασκήσουν προσωπικά τη δική τους πίστη; Όχι, δεν σημαίνει αυτό. Σημαίνει ότι, μέσω της πίστης και της διακονίας του πατέρα, καθώς εκείνος ασκεί τον ρόλο που του έχει αναθέσει ο Θεός, κάθε μέλος της οικογένειάς του θα οδηγηθεί σε προσωπική πίστη στον Χριστό και έτσι θα σωθεί.

Αυτό δεν σημαίνει ότι μια οικογένεια δεν μπορεί να σωθεί μέσω της πίστης μιας πιστής μητέρας ή κάποιου άλλου μέλους της. Η Ραάβ, η πόρνη της Ιεριχώ, αποτελεί ένα θαυμάσιο παράδειγμα γυναίκας της οποίας η πίστη και το θάρρος έφεραν τη σωτηρία σε ολόκληρη την οικογένειά της. Μέσα από την ολοκληρωτική καταστροφή της πόλης όπου κατοικούσε:

> «23Εκείνοι μπήκαν στο σπίτι κι έβγαλαν έξω τη Ραάβ, τους γονείς της, τ' αδέρφια της και όλους τους υπόλοιπους συγγενείς της και τα υπάρχοντά της». (Ιησούς του Ναυή 6:23)

Όλα αυτά ήταν καρπός της πίστης της Ραάβ.

Ωστόσο, ο πατέρας έχει διαφορετική σχέση με την οικογένειά του από εκείνη οποιουδήποτε άλλου μέλους της. Αν αναλάβει τη θέση του ως κεφαλή του σπιτιού του, θέση που του έχει δώσει ο Θεός, τότε μαζί με αυτήν έχει και το θεόδοτο δικαίωμα να διεκδικεί τη σωτηρία ολόκληρης της οικογένειάς του. Αυτό το δικαίωμα δεν βασίζεται απλώς στην προσωπική πίστη του πατέρα, αλλά στο αξίωμα της πατρότητας που κατέχει. Η δέσμευση του Θεού αφορά το αξίωμα και όχι απλώς τον ίδιο τον άνθρωπο.

Οι Συνέπειες της Αποτυχίας των Πατέρων να Εκπληρώσουν τις Ευθύνες τους

Ο Λόγος του Θεού περιέχει πολλές προειδοποιήσεις σχετικά με τις ολέθριες συνέπειες που θα ακολουθήσουν όταν οι γονείς —και ιδιαίτερα οι πατέρες— παραλείπουν να εκπληρώσουν τις ευθύνες που τους έχει αναθέσει ο Θεός μέσα στην οικογένεια. Στο Δευτερονόμιον 28:15–68 βρίσκουμε έναν μακρύ κατάλογο κατάρων, για τις οποίες ο Θεός προειδοποίησε τον Ισραήλ ότι θα έπεφταν πάνω του, αν δεν υπάκουε στον νόμο Του. Καθώς διάβαζα αυτόν τον κατάλογο μια μέρα, τα λόγια του εδαφίου 41 μου έκαναν ιδιαίτερη εντύπωση:

> «Γιους θα γεννάς και θυγατέρες, δικά σου όμως δε θα μπορείς να τα 'χεις, γιατί θα τα πηγαίνουν στην αιχμαλωσία».

Αυτό απευθύνεται πρωτίστως στους πατέρες, καθώς η λέξη «γεννώ» περιγράφει τον ρόλο του πατέρα στην τεκνοποίηση.

Μου ήρθε τότε η απλή σκέψη ότι ο Θεός μάς δίνει τα παιδιά για να τα «απολαμβάνουμε». Προορίζονται να αποτελούν μια διαρκή πηγή χαράς για εμάς, τους γονείς τους. Κι όμως, πόσοι γονείς σήμερα απολαμβάνουν πραγματικά τα παιδιά τους; Θυμάμαι ότι κάποτε άκουσα έναν Βαπτιστή ιεροκήρυκα, ο οποίος είχε πολυμελή οικογένεια, να προσεύχεται: «Κύριε, βοήθησέ μας να θυμόμαστε ότι τα παιδιά μας είναι ευλογίες και όχι βάρη!» Κάπως σχημάτισα την εντύπωση ότι ο ίδιος δεν περίμενε να λάβει θετική απάντηση στην προσευχή του.

Ως γονείς, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι για ένα πράγμα: Τα παιδιά μας θα αντιληφθούν την πραγματική μας στάση απέναντί τους —αν τα θεωρούμε βάρη ή ευλογίες. Και θα αντιδράσουν ανάλογα.

Αν αποτύχουμε να διαπαιδαγωγήσουμε τα παιδιά μας και να σχετιστούμε μαζί τους με τέτοιον τρόπο, ώστε να τους δείχνουμε ότι χαιρόμαστε που τα έχουμε στη ζωή μας, ποια θα είναι η εναλλακτική; Το Δευτερονόμιον 28:41 μάς λέει ξεκάθαρα: «θα τα πηγαίνουν στην αιχμαλωσία». Δεν έχει συμβεί αυτό σε εκατομμύρια παιδιά του δυτικού πολιτισμού μας; Έχουν «οδηγηθεί στην αιχμαλωσία» των ναρκωτικών, των παράνομων σεξουαλικών σχέσεων, του αποκρυφισμού και αμέτρητων άλλων παγίδων του Σατανά. Αυτά τα παιδιά βρίσκονται σε αιχμαλωσία εξίσου πραγματική, σαν να είχαν οδηγηθεί στη δουλεία από κάποια ξένη δύναμη. Η ευθύνη βαραίνει τους πατέρες, οι οποίοι απέτυχαν να καλλιεργήσουν μια καλή σχέση με τα παιδιά τους και να τους διδάξουν τον νόμο του Θεού.

Μεταδίδοντας τον Νόμο του Θεού

Ο Μαλαχίας 2:7 παρουσιάζει τον ιερέα ως θεματοφύλακα και ερμηνευτή του νόμου του Θεού:

> «Πράγματι, το καθήκον των ιερέων είναι να διακηρύττουν το νόμο και να δίνουν συμβουλές σε όσους τις ζητούν. Γιατί αυτοί

> είναι οι αγγελιοφόροι του Κυρίου του σύμπαντος».

(Η «γνώση» στην οποία αναφέρεται εδώ είναι η γνώση του νόμου του Θεού.) Ως ιερέας μέσα στο σπίτι του, κάθε πατέρας έχει αυτή την ευθύνη: να διαφυλάττει και να ερμηνεύει τον νόμο του Θεού για την οικογένειά του.

Τι συμβαίνει όταν οι πατέρες-ιερείς ενός έθνους αποτυγχάνουν να εκπληρώσουν την ευθύνη τους; Στο βιβλίο του Ωσηέ 4:6, ο Θεός συνοψίζει με λίγα λόγια την τραγική κατάσταση που προκύπτει:

> «Ο λαός μου βαδίζει στην καταστροφή από έλλειψη γνώσης. Επειδή με αγνοήσατε, θα σας αγνοήσω κι εγώ ως ιερείς μου. Επειδή λησμονήσατε το νόμο του Θεού σας, θα λησμονήσω κι εγώ τα παιδιά σας».

Πόσο φοβερό είναι όταν ο ίδιος ο Θεός μάς λέει ότι θα «λησμονήσει» τα παιδιά μας! Όταν ένας πατέρας απορρίπτει τη γνώση του νόμου του Θεού, δεν είναι πλέον κατάλληλος να ασκεί την ιερατική του διακονία υπέρ της οικογένειάς του. Ως αποτέλεσμα, τα παιδιά χάνουν την προστασία που τους παρέχουν η πατρική εξουσία και η πατρική κάλυψη και γίνονται εύκολη λεία για όλες τις παγίδες και τις απάτες του Σατανά. Γιατί η γη μας είναι σήμερα γεμάτη από παιδιά που έχει λησμονήσει ο Θεός — παιδιά ξένα προς τις διαθηκικές υποσχέσεις και τις παροχές του Θεού; Επειδή οι πατέρες τους έχουν λησμονήσει τον νόμο του Θεού!

Ένας Λόγος Υπόσχεσης

Στο βιβλίο του Μαλαχία 4:5–6, ο τελευταίος λόγος που μας αφήνεται στην Παλαιά Διαθήκη είναι μια κατάρα — αλλά είναι και μια υπόσχεση:

> «5Προσέξτε, εγώ θα σας στείλω τον Ηλία τον προφήτη, πριν έρθει η ημέρα τού Κυρίου, η μεγάλη και επιφανής· 6αυτός θα επαναφέρει την καρδιά των πατέρων προς τα παιδιά, και την καρδιά των παιδιών προς τους πατέρες τους, μήποτε έρθω και πατάξω τη γη με ανάθεμα».

Μέσω προφητικής αποκάλυψης, η Αγία Γραφή περιγράφει εδώ το πιο επείγον κοινωνικό πρόβλημα της περιόδου που προηγείται αμέσως από το τέλος του αιώνα: οικογένειες διχασμένες και σπαρασσόμενες από διαμάχες, όπου γονείς και παιδιά έχουν αποξενωθεί μεταξύ τους. Πόσο ακριβής είναι ο Λόγος του Θεού! Αυτή ακριβώς είναι η κατάσταση που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Αν δεν μπορέσει να αναστραφεί, υπάρχει μόνο ένα πιθανό αποτέλεσμα: κατάρα πάνω σε ολόκληρη τη γη. Ωστόσο, ο Θεός υπόσχεται να στείλει μια διακονία που θα «στρέψει την καρδιά των πατέρων προς τα παιδιά τους και την καρδιά των παιδιών προς τους πατέρες τους». Δόξα στον Θεό, η κατάσταση δεν είναι απελπιστική! Η συμφιλίωση και η αποκατάσταση στις οικογένειές μας είναι ακόμη δυνατές. Αυτό είναι το μήνυμα του Πνεύματος του Θεού προς εμάς σήμερα.

Πρέπει, όμως, να τηρήσουμε τη σειρά που καθορίζει ο Λόγος του Θεού. Πρώτα, οι πατέρες πρέπει να στραφούν προς τα παιδιά τους. Η συμφιλίωση μέσα σε κάθε οικογένεια πρέπει να ξεκινήσει από την πλευρά του πατέρα. Αν οι πατέρες μετανοήσουν και ταπεινωθούν μπροστά στα παιδιά τους, τότε και οι καρδιές των παιδιών θα στραφούν προς τους πατέρες τους. Όμως, η πρώτη κίνηση πρέπει να γίνει από τους πατέρες.

Πατέρες, σας προκαλώ να σταθείτε στο ύψος της αποστολής σας ως άνδρες! Σηκωθείτε και αναλάβετε τη θέση σας, υπό την εξουσία του Θεού, ως κεφαλή της οικογένειάς σας! Αν έχετε αποστατήσει από τις ευθύνες σας, μετανοήστε και ζητήστε από τη σύζυγο και τα παιδιά σας να σας συγχωρήσουν. Συμφιλιωθείτε μαζί τους. Έπειτα, οδηγήστε την οικογένειά σας σε όλα όσα έχει προνοήσει ο Θεός για εκείνη.

Διδακτική Επιστολή

Κείμενο Κηρύγματος: TL-L058-100-GRE
Τελευταία Ενημέρωση: 11 Oct 2026
Ιστοσελίδα: Derekprince.com/el/resources

